

Słowo Życia - październik 2016

<https://www.focolare.org/polska/files/2016/10/slowo-pazdziernik.mp3>

- nagranie zrealizowane w Radiu Emaus w Poznaniu

[pdf \(do druku\)](#)

[gen3 \(dla młodzieży\)](#)

[gen 4 \(dla dzieci\)](#)

„Odpu?? przewin? bli?niemu, a wówczas gdy b?aga? b?dziesz, zostan? ci odpuszczone grzechy” (Syr 28,2).

W społeczeństwie pełnym przemocy, takim jak to, w którym żyjemy, przebaczenie jest sprawą trudną. Jak można przebaczyć komuś, kto zniszczył rodzinę, kto popełnił ogromne przestępstwa lub komuś, kto nas po prostu zranił do żywego w sprawach osobistych, niszczy naszą karierę, traci nasze zaufanie?

Instynktownie pierwszym odruchem jest oddanie zemsty za zło, jest zemsta wzbudzająca spiralę nienawiści i agresji prowadzącą do zdziczenia społeczeństwa. Albo zerwanie wszelkich relacji, chowanie się i urazy, przyjęcie postawy zaprawiającej życie goryczą i zatruwającą relacje.

To Słowo Życia wkracza z mocą w najtrudniejsze sytuacje konfliktowe i jednoznacznie proponuje najtrudniejsze i odważne rozwiązanie: przebaczyć.

Odpu?? przewin? bli?niemu, a wówczas gdy b?aga? b?dziesz, zostan? ci odpuszczone grzechy

Tym razem zachęta pochodzi od mędrca starożytnego ludu izraelskiego, od Syracha, który pokazuje absurd próby o przebaczenie zwróconej do Boga przez osobę, która sama nie umie przebaczyć. „Komu [Bóg] przebacza grzechy? – czytamy w starym tekście tradycji hebrajskiej – Temu, kto sam potrafi przebaczyć” (por. *Talmud babiloński*, Megillah 28a). Tego właśnie nauczył nas sam Jezus w modlitwie, którą kierujemy do Ojca: „Ojcze... odpu?? nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom” (Mt 6, 12).

My również będziemy i za każdym razem pragniemy, by nam przebaczone! Prosimy i mamy nadzieję, że znów otrzymamy szansę rozpocząć od nowa, że obdarz nas na nowo zaufaniem. Jeśli tak jest wobec nas, czy nie będzie tak również wobec innych? Czy bliźnich nie powinniśmy kochać, jak siebie samych?

Chiara Lubich, która nie przestaje inspirować naszego rozumienia Słowa, tak komentuje zachętę do przebaczenia: ono „nie jest zapomnieniem, które coś oznacza ucieczką od stanięcia twarzą w twarz wobec rzeczywistości. Przebaczenie – to nie sła??, przemilczanie

niesprawiedliwo?ci z obawy przed silniejszym, który si? jej dopu?ci?. Przebaczenie nie polega na zlekcewa?eniu tego, co powa?ne, czy okre?leniu jako dobre tego, co z?e. Przebaczenie jest aktem woli i pe?nej ?wiadomo?ci, a wi?c wolno?ci, która polega na przyj?ciu brata takim, jaki jest, pomimo z?a, które nam uczyni?, tak jak Bóg przyjmuje nas grzeszników, mimo naszych braków. Przebaczenie polega na nieodwzajemnianiu obrazy obraz?, lecz na czynieniu tego, co mówi Pawe?: „Nie daj si? zwyci??y? z?u, ale z?o dobrem zwyci??aj!” (Rz 12, 21).

Odpu?? przewin? bli?niemu, a wówczas gdy b?aga? b?dziesz, zostan? ci odpuszczone grzechy

Przebaczenie polega na otworzeniu przed tym, kto uczyni? ci krzywd?, mo?liwo?ci nowej relacji z tob?; tak wi?c na otwarciu dla niego i dla ciebie szansy nowego ?ycia - przysz?o?ci, w której z?o nie mia?oby ostatniego s?owa”.

Słowo Życia pomo?e nam oprze? si? pokusie, by zaraz odpowiedzie?, natychmiast odwzajemni? z?em. Pomo?e nam patrze? nowymi oczami na tego, kto jest naszym „nieprzyjacielem”, widz?c w nim brata, który – cho? z?y – potrzebuje kogo?, kto by go kocha? i pomóg? mu si? zmieni?. To b?dzie nasza „zemsta mi?o?ci”.

«Powiesz: „Ale to trudne” – kontynuuje Chiara w swoim komentarzu. To zrozumia?e. Jednak w tym jest pi?kno chrze?cija?stwa. Nie przypadkiem jeste? na?ladowc? Boga, który umieraj?c na krzy?u prosi? swego Ojca o przebaczenie tym, którzy wydali Go na ?mier?. Odwagi! Tak zaczyna si? ?ycie. Zapewnia ci pokój, którego nigdy nie do?wiadczy?e? i wiele nieznaney rado?ci”.

1. *Fabio Ciardi OMI*